

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2009 m. kovo 17 d.*

Byloje T-171/06

Laytoncrest Ltd, įsteigta Londone (Jungtinė Karalystė), atstovaujama advokatų N. Dontas ir P. Georgopoulou,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą D. Botis,

atsakovę,

* Proceso kalba: graikų.

kita procedūros VRDT apeliacinėje taryboje šalis, įstojusi į bylą Pirmosios instancijos teisme,

Erico International Corp., įsteigta Solone, Ohajuje (Jungtinės Valstijos), atstovaujama advokatų M. Samer, O. Gillert ir F. Schiwek,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2006 m. balandžio 26 d. VRDT antrosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 406/2004-2), susijusio su protesto procedūra tarp *Erico International Corp.* ir *Laytoncrest Ltd*,

EUROPOS BENDRIJŲ
PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas J. Azizi, teisėjai E. Cremona ir S. Frimodt Nielsen (pranešėjas),
posėdžio sekretorius J. Plingers, administratorius,

susipažinęs su 2006 m. birželio 22 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu ieškiniu,

susipažinęs su 2006 m. gruodžio 15 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu VRDT atsakymu į ieškinį,

susipažinęs su 2007 m. sausio 29 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu įstojusios į bylą šalies atsakymu į ieškinį,

atsižvelgęs į Pirmosios instancijos teismo sudėties pakeitimą,

atsižvelgęs į tai, kad teisėjui pranešėjui negalint vykdyti savo pareigų byla perduota trečiajai kolegijai,

įvykus 2008 m. lapkričio 28 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- ¹ 2001 m. liepos 3 d. ieškovė *Laytoncrest Ltd*, remdamasi iš dalies pakeistu 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1, 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146–180), pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) Bendrijos prekių ženklo paraišką.
- ² Prekių ženklas, kurį buvo prašoma įregistruoti, yra žodinis žymuo TRENTON. Prekės, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 7, 9 ir 11 klasėms, o kalbant apie 7 klasę atitinka šį aprašymą: „Mašinos ir staklės, varikliai (ne antžeminėms transporto priemonėms); sankabos ir

pavarų grandinės (ne antžeminėms transporto priemonėms); žemės ūkio inventorių (ne rankinis); perėtuvai“. Bendrijos prekių ženklų paraiška buvo paskelbta 2002 m. birželio 17 d. *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 48/2002.

- 3 2002 m. rugsėjo 16 d. įstojusi į bylą šalis *Erico International Corp.* pateikė protestą dėl prašomo įregistruoti prekių ženklų registracijos. Grįsdama savo protestą visų pirma ji rėmėsi Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkte įtvirtintais pagrindais.
- 4 Protestas buvo grindžiamas žodiniu Bendrijos prekių ženklu LENTON, kuris buvo įregistruotas 2001 m. gruodžio 20 d. numeriu 1946045 6 ir 7 klasėms priklausančioms prekėms, kurios, kalbant apie 7 klasę, atitinka šį aprašymą: „Sriegimo mašinos, sriegėjos ir jų matuokliai, hidrauliniai pleištai, kalimo mašinos, laidų jungimo mašina“. Protestas buvo pateiktas dėl prekių ženklų paraiškoje nurodytų 7 klasei priklausančių prekių, kurios atitinka šį aprašymą: „Mašinos ir staklės; sankabos ir pavarų grandinės (ne antžeminėms transporto priemonėms)“.
- 5 Ieškovė šioje procedūros stadijoje pastabų nepateikė. 2003 m. liepos 1 d. faksu VRDT, remdamasi 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2868/95, skirtu įgyvendinti Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 (OL L 303, 1995, p. 1, 2004 m. specialusis leidinys lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 189), 20 taisyklės 3 dalimi, pranešė ieškovei, jog atsižvelgiant į tai, kad per nustatytą terminą ji nepateikė pastabų, VRDT priims sprendimą dėl protesto remdamasi turimais įrodymais.
- 6 2004 m. kovo 25 d. Sprendimu Protestų skyrius protestą atmetė. Jis nusprendė, jog atitinkamų prekių ženklų skirtumai neleidžia daryti išvados, kad egzistuoja galimybė supainioti, nepaisant to, kad prekės iš dalies tapačios ir panašios.

- 7 2004 m. gegužės 25 d. įstojusi į bylą šalis, remdamasi Reglamento Nr. 40/94 57–62 straipsniais, VRDT pateikė apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo, teigdama, kad buvo pažeistas Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punktas. Įstojusi į bylą šalis taip pat tvirtino, kad ieškovė neegzistuoja, kadangi procedūrose ji sistemingai nedalyvavo.
- 8 Apeliacinė taryba perdavė įstojusios į bylą šalies reikalavimus ieškovei ir nurodė pateikti savo pastabas tiek apskritai dėl apeliacijos, tiek dėl konkretesnio klausimo, susijusio su jos egzistavimu. Ieškovė per nustatytą terminą savo pozicijos nepateikė. Pasibaigus šiam terminui Apeliacinių tarybų kanceliarija kreipėsi į ieškovės įgaliotinį, kad šis patvirtintų, jog ji nepateiks savo pastabų. Jis tai patvirtino telefonu.
- 9 2006 m. balandžio 26 d. Sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) Apeliacinė taryba nusprendė, kad, visiškai nedalyvaudama protesto ir apeliacinėje procedūrose, ieškovė, numanoma, atšaukė savo Bendrijos prekių ženklo paraišką pagal Reglamento Nr. 40/94 44 straipsnio 1 dalį, pagal kurią pareiškėjas gali bet kada atšaukti savo paraišką arba apriboti joje nurodytų prekių sąrašą. Apeliacinė taryba taip pat nurodė, kad net jeigu iš principo pareiškėjas prekių ženklo paraišką turi atšaukti aiškiai, tam tikrais atvejais galima daryti išvadą, jog numanoma, kad jis ją atšaukė, kai šis atšaukimas aiškiai išplaukia iš aplinkybių, nes tokios galimybės nepaneigia Reglamentas Nr. 40/94.
- 10 Todėl Apeliacinė taryba nusprendė, nesant bylos dalyko, baigti procedūrą, pripažinti Protesto skyriaus sprendimą niekiniu ir negaliojančiu bei kadangi ieškovė atšaukė savo Bendrijos prekių ženklo paraišką, įpareigoti ją padengti dėl bylos turėtas išlaidas pagal Reglamento Nr. 40/94 81 straipsnio 3 dalį.

Šalių reikalavimai

11 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti ginčijamą sprendimą,
- grąžinti bylą VRDT apeliacinėms taryboms, kad šios priimtų sprendimą dėl esmės,
- priteisti iš VRDT ir įstojusios į bylą šalies bylinėjimosi išlaidas.

12 VRDT Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti ginčijamą sprendimą,
- priteisti iš kiekvienos šalies jos bylinėjimosi išlaidas.

13 Įstojusi į bylą šalis Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl priimtinumо

Šalių argumentai

14 Įstojusi į bylą šalis teigia, kad ieškinys yra nepriimtinas, nes jis nėra „teisėta teisių gynimo priemonė (ginčijamo sprendimo) atžvilgiu“. Užuoť pareiškusi šį ieškinį, ieškovė turėjo imtis veiksmų pagal Reglamento Nr. 2868/95 54 taisyklę. Šią analizę ieškovė ir VRDT per posėdį ginčijo.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

15 Pagal Reglamento Nr. 40/94 62 straipsnio 1 dalį:

„Išnagrinėjusi apeliacijos leistinumą, Apeliacinė taryba priima sprendimą dėl apeliacijos. Apeliacinė taryba gali arba pasinaudoti kokiais nors skyriais, atsakingo už sprendimą, kuriam pateikta apeliacija, kompetencijai priklausančiais įgaliojimais, arba perduoti bylą tam skyriui nagrinėti toliau.“

16 Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 1 dalyje nurodyta: „Teisingumo Teismui galima skųsti Apeliacinės tarybos sprendimus dėl apeliacijų.“

17 Be to, Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad „byloje gali dalyvauti bet kuri Apeliacinėje taryboje vykusios procedūros šalis, kuriai jos sprendimas turėjo neigiamų padarinių.“

18 Šioje byloje padavusi protestą dėl ieškovės pateiktos Bendrijų prekių ženklo paraiškos, įstojusi į bylą šalis nusprendė pateikti apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo, kuriuo minėtas protestas buvo atmestas.

19 Nagrinėdama šią apeliaciją Apeliacinė taryba paskelbė protesto ir apeliacinę procedūras baigtomis, pripažino Protestų skyriaus sprendimą niekiniu ir negaliojančiu bei priteisė iš ieškovės įstojusios į bylą šalies patirtas išlaidas (žr. šio sprendimo 10 punktą). Be to, ginčijamo sprendimo 16–23 punktuose Apeliacinė taryba išdėstė

priežastis, dėl kurių nusprendė, kad nedalyvaudama procedūrose ieškovė, numanoma, atšaukė savo Bendrijos prekių ženklo paraišką.

20 Todėl nusprendus, kad Bendrijos prekių ženklo paraiška buvo, kaip numanoma, atšaukta, ginčijamu sprendimu iš ieškovės buvo atimtas jos procedūros šalies, kaip Bendrijos prekių ženklą pateikusio asmens, statusas ir atimta galimybė gauti galutinį atsakymą dėl savo reikalavimų, o tai ji šioje byloje ginčija. Beje, ginčijamo sprendimo pasekmės susijusios ne tik su prekėmis, kurių atžvilgiu pateiktas protestas (7 klasės prekės, žr. šio sprendimo 4 punktą), bet taip pat su prekėmis, kurios nebuvo nurodytos šiame proteste, t. y. 9 ir 11 klasės prekės (žr. šio sprendimo 1 punktą).

21 Iš to, kas nurodyta, matyti, kad Apeliacinė taryba ginčijamu sprendimu nusprendė dėl įstojusios į bylą šalies pateiktos apeliacijos dėl Protestų skyriaus sprendimo pagal Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 1 dalį ir kad šis sprendimas ieškovei sukelia privalomas teises pasekmes, dėl kurių ji galima apskųsti Bendrijos teisme pagal Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 4 dalį, nes jame nuspręsta dėl ieškovės pateiktos Bendrijos prekių ženklo paraiškos, nurodant, kad ji, kaip numanoma, buvo atšaukta dėl jos nedalyvavimo procedūrose.

22 Taigi įstojusios į bylą šalies pastabos dėl ieškinio priimtino turi būti atmestos.

Dėl esmės

Pirminės pastabos

— Šalių argumentai

²³ Ieškovė teigia, kad jos finansiniai ištekliai yra riboti, todėl ji nepateikė pastabų Protestų skyriui ir Apeliacinei tarybai. Grįsdama savo ieškinį ji teigia niekada neatšaukusi savo prekių ženklo paraiškos ir iš esmės remiasi šiais pagrindais ir argumentais: pirma, Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnio ir Reglamento Nr. 2868/95 54 taisyklės pažeidimu, antra, Reglamento Nr. 40/94 44 straipsnio 1 dalies pažeidimu ir klaidingu 2001 m. lapkričio 20 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Zino Davidoff ir Levi Strauss* (C-414/99–C-416/99, Rink. p. I-8691) aiškinimu, trečia, Reglamento Nr. 2868/95 20 taisyklės 3 dalies ir 50 taisyklės 1 dalies pažeidimu, ketvirta, Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 2 dalies ir 74 straipsnio 1 dalies pažeidimu.

²⁴ VRDT pritaria šiems argumentams, bet pateikė kelias pastabas dėl Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio pažeidimo.

²⁵ Įstojusi į bylą šalis teigia, kad nėra nieko, kas patvirtintų, jog ieškovės finansinė padėtis jai neleido dalyvauti procedūrose Protestų skyriuje ir Apeliacinėje taryboje. Šiuo atžvilgiu nesant įrodymų Apeliacinė taryba galėjo priimti ginčijamą sprendimą dėl ieškovės nedalyvavimo procedūrose.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

²⁶ Kaip per posėdį nurodė VRDT, reikia pabrėžti, kad ši byla susijusi su jos praktikai ypač svarbiu klausimu, nes nagrinėjama, ar teisėtas Apeliacinės tarybos sprendimas, pagal kurį Bendrijos prekių ženklo paraišką pateikusio asmens nedalyvavimas protestų ir apeliacinėje procedūroje prilyginamas numanomam paraiškos atšaukimui ir lemia apeliacinės procedūros baigimą nesant bylos dalyko.

²⁷ Dėl šio klausimo VRDT prašo panaikinti ginčijamą sprendimą motyvuodama tuo, kad daugelis ieškovės pateiktų argumentų pagrįsti. Nagrinėjant ieškinį dėl Bendrijos prekių ženklo, pareikštą dėl vienos iš Apeliacinių tarybų sprendimų, niekas netrukdo VRDT palaikyti ieškovės reikalavimų, pateikiant visus argumentus, kurie, jos manymu, yra tinkami dėl jos užduoties, susijusios su Bendrijos prekių ženklų teisės administravimu, ir dėl funkcinio nepriklausomumo, kuris Apeliacinėms taryboms buvo pripažintas vykdant jų užduotis (2004 m. birželio 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *GE Betz prieš VRDT – Atofina Chemicals (BIOMATE)*, T-107/02, Rink. p. II-1845, 32–36 punktai).

²⁸ Be to, neturi reikšmės, ar ieškovė gali remtis savo finansine padėtimi, kad pateisintų pastabų nepateikimą Protestų skyriui ir Apeliacinei tarybai, kai šis paaiškinimas pirmą kartą pateikiamas Pirmosios instancijos teisme ir jo nebuvo galima išnagrinėti anksčiau, ir kad bet kuriuo atveju ieškovė neginčija savo nedalyvavimo VRDT protestų ir apeliacinėje procedūroje.

²⁹ Tokiomis aplinkybėmis reikia išnagrinėti įvairius ieškovės pateiktus pagrindus.

Dėl pirmojo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnio ir Reglamento Nr. 2868/95 54 taisyklės pažeidimu

— Šalių argumentai

³⁰ Ieškovė teigia, kad ginčijamu sprendimu buvo pažeistas Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnis ir Reglamento Nr. 2868/95 54 taisyklė. Prieš priimdama ginčijamą sprendimą Apeliacinė taryba turėjo jai suteikti galimybę išdėstyti savo poziciją, o tai jai būtų leidę nurodyti, kad ji visiškai neketino atšaukti savo Bendrijos prekių ženklo paraiškos.

³¹ VRDT pabrėžia, kad net darant prielaidą, jog minėtos paraiškos atšaukimas pateisinamas, Apeliacinė taryba taikydama nurodytas nuostatas turėjo bent jau nurodyti ieškovei paaiškinti savo ketinimus, nustačius jai terminą ir aiškiai pranešus apie jos neveikimo per nurodytą terminą pasekmes.

³² Įstojusi į bylą šalis tvirtina, jog sunku suprasti, kodėl ginčijamu sprendimu negerbiamos teisės į gynybą ir teisė būti išklausytam, nes ieškovė nedalyvavo protestų ir apeliacinėje procedūroje.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

³³ Pagal Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnį VRDT sprendimuose nurodomi juos pagrindžiantys motyvai ir sprendimai grindžiami tiktais tokiais motyvais, dėl kurių šalys galėjo pateikti savo atsiliepimus. Pagal Reglamento Nr. 2868/95 54 taisyklę jei

VRDT nustato, kad kurios nors teisės, vadovaujantis šiuo reglamentu arba Reglamentu Nr. 40/95, prarandamos nepriėmus jokio sprendimo, ji apie tai praneša suinteresuotajam asmeniui ir atkreipia jo dėmesį į galimybę per du mėnesius nuo šio pranešimo prašyti, kad VRDT priimtų šioje srityje sprendimą.

34 Šioje byloje iš išdėstytų faktinių aplinkybių ir Apeliacinės tarybos galimų ryšių su ieškove (žr. šio sprendimo 8 punktą) matyti, kad Apeliacinė taryba niekada nepranešė ieškovei apie savo ketinimą dėl pastarosios nedalyvavimo procedūrose laikyti, kad ji, numanoma, atšaukė savo prekių ženklo paraišką.

35 Todėl net darant prielaidą, kad Apeliacinė taryba gali manyti, jog nedalyvavimas VRDT protestų ir apeliacinėje procedūrose yra aplinkybė, galinti įrodyti, kad Bendrijos prekių ženklo paraišką pateikęs asmuo yra visiškai nebesuinteresuotas šio prekių ženklo įregistravimu ir todėl, numanoma, atšaukė savo paraišką, reikia pripažinti, kad bet kuriuo atveju ginčijamas sprendimas buvo priimtas pažeidžiant Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnį ir Reglamento Nr. 2868/95 54 taisyklę ir todėl turi būti panaikintas.

36 Kadangi dėl tokio panaikinimo lieka neatsakytas klausimas, ar Apeliacinė taryba, kaip buvo nuspręsta šiuo atveju, gali manyti, kad nedalyvavimas protesto ir apeliacinėje procedūrose yra Bendrijos prekių ženklo numanomo atšaukimo priežastis, Pirmosios instancijos teismas mano, kad tinkama nagrinėti antrąjį ir trečiąjį su šiuo klausimu susijusius pagrindus.

Dėl antrojo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 40/94 44 straipsnio 1 dalies pažeidimu ir nuoroda į sprendimą *Zino Davidoff ir Levi Strauss*

— Šalių argumentai

³⁷ Ieškovė tvirtina, kad pagal Reglamento Nr. 40/94 44 straipsnio 1 dalį reikalaujama, kad Bendrijos prekių ženklo paraiškos atšaukimas būtų aiškus ir besąlygiškas (2004 m. lapkričio 10 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Storck prieš VRDT (Saldainio forma)*, T-396/02, Rink. p. II-3821, 19 punktas). Iš šios nuostatos negalima daryti išvados, kad ši paraiška, numanoma, atšaukiama dėl nedalyvavimo VRDT protestų ir apeliacinėje procedūroje. Be to, ginčijamas sprendimas grindžiamas klaidingu sprendimo *Zino Davidoff ir Levi Strauss*, nurodyto šio sprendimo 23 punkte, kuris buvo priimtas visiškai kitokiomis aplinkybėmis, su šia byla neturinčiomis jokio ryšio, aiškinimu.

³⁸ VRDT pabrėžia, kad pagal Reglamento Nr. 40/94 44 straipsnio 1 dalies formuluotę ir esmę prekių ženklo paraiška turi būti atšaukiama raštu, aiškiai ir besąlygiškai.

³⁹ Įstojusi į bylą šalis teigia, kad Reglamento Nr. 40/94 44 straipsnio 1 dalis nepašalina numanomo prekių ženklo paraiškos atšaukimo galimybės. Ji teigia, kad sprendime *Saldainio forma*, nurodytame šio sprendimo 37 punkte, (5, 19 ir 20 punktai) ir 2002 m. vasario 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendime *Ellos prieš VRDT (ELLOS)* (T-219/00, Rink. p. II-753, 60–62 punktai), į kurį sprendime *Saldainio forma* teikiama nuoroda, nagrinėtos faktinės aplinkybės skiriasi, nes šiose bylose dėl paraiškos atšaukimo buvo pateiktas pranešimas raštu, kuris dėl to yra akivaizdus, o nagrinėjamoje byloje pranešimas dėl atšaukimo yra numanomas ir jį lėmė nedalyvavimas procedūroje.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

⁴⁰ Ginčijamame sprendime Apeliacinė taryba išvadą, kad ieškovė, numanoma, atšaukė savo Bendrijos prekių ženklo paraišką, grindžia šiais argumentais:

- pirma, iš Reglamento Nr. 40/94 44 straipsnio 1 dalies matyti, kad Bendrijos prekių ženklo paraišką pateikęs asmuo gali bet kada nutraukti procedūrą atšaukdamas savo prekių ženklo paraišką (17 ir 19 punktai),
- antra, net jeigu Bendrijos prekių ženklo paraiška turi būti iš principo atšaukiama aiškiai, „atšaukimas gali būti ir numanomas, nes įstatymas tokios galimybės nepašalina, su sąlyga, kad jis akivaizdus iš bylos faktų ir aplinkybių, kurios nedviprasmiškai patvirtintų, kad pareiškėjas atšaukė savo paraišką įregistruoti prekių ženklą“ (20 punktas); šioje byloje pareiškėjas nedalyvavo nė vienoje protestų ir apeliacinės procedūrų stadijoje, ir tai įrodo „nedviprasmiškai, kad pareiškėjas yra visiškai nebesuinteresuotas prašomo įregistruoti Bendrijos prekių ženklo įregistravimu, ir tai reiškia, kad jis atšaukia paraišką ir kad todėl procedūra turi būti baigta“ (16, 22 ir 23 punktai),
- trečia, nurodyti argumentai grindžiami prekių ženklo savininkui prekių ženklo suteiktų išimtinių teisių atsisakymo sąlygų, kurios buvo apibrėžtos šio sprendimo 23 punkte nurodytame sprendime *Zino Davidoff ir Levi Strauss* (46 punktas), taikymu pagal analogiją Bendrijos prekių ženklo paraiškos atšaukimui (21 punktas).

⁴¹ Pirmoji šių argumentų dalis yra teisinga, nes pagal Reglamento Nr. 40/94 44 straipsnio 1 dalį „pareiškėjas gali bet kada atšaukti savo paraišką Bendrijos prekių ženklui arba apriboti joje nurodytų prekių ar paslaugų sąrašą.“

42 Kalbant apie antrąją Apeliacinės tarybos argumentų dalį, reikia priminti, kad minėta nuostata reikia aiškinti taip, kad galimybę apriboti prekių ir paslaugų sąrašą turi tik Bendrijos prekių ženklo paraišką pateikęs asmuo, kuris gali bet kada pateikti prašymą šiuo klausimu VRDT. Šiomis aplinkybėmis Bendrijos prekių ženklo paraiškos atšaukimas, visiškai ar iš dalies, arba joje esančio prekių ar paslaugų sąrašo apribojimas turi būti aiškus ir besąlygiškas (sprendimo *ELLOS*, nurodyto šio sprendimo 39 punkte, 61 punktą ir sprendimo *Saldainio forma*, nurodyto šio sprendimo 37 punkte, 19 punktą).

43 Aišku, kad, kaip pastebi įstojusi į bylą šalis, sprendimas *ELLOS*, nurodytas šios sprendimo 39 punkte, ir sprendimas *Saldainio forma*, nurodytas šio sprendimo 37 punkte, susiję su bylomis, kuriose ieškovė papildomai siūlė apriboti paraiškoje nurodytų prekių sąrašą, jei pirmiausia Apeliacinė taryba ketintų atmesti Bendrijos prekių ženklo paraišką visų prekių atžvilgiu. Šiose bylose atkreipiamas didesnis dėmesys į siūlomo apribojimo sąlyginį pobūdį nei į būtinybę aiškiai nurodyti, jog minėta paraiška atšaukiama. Tačiau šių specifinių faktinių aplinkybių neužtenka padaryti išvadą, kad Apeliacinė taryba dėl šios priežasties turi galimybę manyti, jog pareiškėjo nedalyvavimas protesto procedūroje reiškia Bendrijos prekių ženklo paraiškos numanomą atšaukimą.

44 Iš tiesų Reglamento Nr. 40/94 44 straipsnio 1 dalis skirta ne Apeliacinei tarybai, bet tik Bendrijos prekių ženklo paraišką pateikusiam asmeniui. Taigi ji negali remdamasi šia nuostata vietoj pareiškėjo nuspręsti, jog jo elgesys procedūroje reiškia numanomą jo prekių ženklo paraiškos atšaukimą. Be to, jei nurodytoje teismo praktikoje nagrinėjamos situacijos, kai apribojamas prekių sąrašas, Pirmosios instancijos teismo sprendimų motyvais taip pat aiškiai nurodoma paprasčiausio prekių ženklo paraiškos atšaukimo prielaida (žr. šio sprendimo 42 punktą ir nurodytą teismų praktiką). Tokie patys argumentai taikomi abiem atvejais, nes pareiškėjas turi „aiškiai ir besąlygiškai“ nurodyti, koks, jo nuomone, turėtų būti jo prekių ženklo paraiškos turinys. Taigi

Protestų skyrius ir Apeliacinė taryba turi priimti sprendimą dėl šios paraiškos turinio atsižvelgdami į per protesto procedūrą pateiktus argumentus. Šie argumentai netrukdo VRDT įregistruoti prašomą įregistruoti prekių ženklą tik daliai nurodytų prekių ir paslaugų, tačiau tokiu atveju šis apribojimas bus taikomas pasibaigus galimybės supainioti, kuria remiamasi šioje byloje, tyrimui.

45 Be to, reikia nurodyti, kad Apeliacinės tarybos ginčijamame sprendime nustatytas numanomas prekių ženklo paraiškos atšaukimas taikomas visoms Bendrijos prekių ženklo paraiškoje nurodytoms prekėms, nors protestas buvo pateiktas tik dėl šių prekių dalies (žr. šio sprendimo 4 punktą). Bet kuriuo atveju negalima „nedviprasmiškai“ daryti išvados, kad pareiškėjas buvo visiškai nebesuinteresuotas prašomo prekių ženklo įregistravimu visoms prekėms vien dėl to, kad per protesto ir apeliacinę procedūras VRDT, susijusias tik su dalimi nurodytų prekių, jis nepateikė gynybos argumentų.

46 Todėl Reglamento Nr. 40/94 44 straipsnio 1 dalimi negalima remtis darant išvadą, kad Bendrijos prekių ženklo paraiška buvo, kaip numanoma, atšaukta vien dėl to, kad pareiškėjas nedalyvavo protesto ir apeliacinėje procedūrose VRDT.

47 Dėl trečios Apeliacinės tarybos argumentų dalies prekių ženklo suteiktų išimtinių teisių, kurios buvo apibrėžtos Teisingumo Teismo sprendime *Zino Davidoff ir Levi Strauss*, nurodytame šio sprendimo 23 punkte, sąlygos šioje byloje neturi būti taikomos pagal analogiją atsižvelgiant į Reglamento Nr. 40/94 44 straipsnio 1 dalies turinį ir jo aiškinimą teismų praktikoje. Šioje byloje nesvarbu, ar Bendrijos prekių ženklo savininko sutikimas dėl prekių išleidimo į Europos ekonominės erdvės (EEE) rinką, turi būti aiškiai išreikštas. Be to, Teisingumo Teismas sprendimo *Zino Davidoff ir Levi Strauss*, nurodyto šio sprendimo 23 punkte, 46 punkte nusprendė, kad net jeigu „paprastai toks ketinimas akivaizdus iš aiškiai išreikšto sutikimo, tam tikrais atvejais toks sutikimas gali būti numanomas iš faktų ir aplinkybių, buvusių prieš prekių išleidimą į rinką už EEE

ribų, tuo pat metu ar atsiradusių po tokio išleidimo, ir, nacionalinio teismo vertinimu, nedviprasmiškai įrodančių savininko atsisakymą savo teisių.“ Galiausiai taip taikant pagal analogiją neatsižvelgiama į šio sprendimo 55 straipsnį, pagal kurį „sutikimas dėl prekių, išleistų į rinką už EEE ribų, pardavimo EEE negali būti numanomas vien iš prekių ženklo savininko tylėjimo“.

48 Iš pirmiau išdėstytų argumentų matyti, kad ginčijamu sprendimu buvo pažeista Reglamento Nr. 40/94 44 straipsnio 1 dalis ir todėl jis turi būti panaikintas.

49 Kadangi taip panaikinant nagrinėjamas tik Apeliacinės tarybos ginčijamame sprendime nurodytas teisinis pagrindas, Pirmosios instancijos teismas mano, kad reikia taip pat išnagrinėti trečiąjį ieškinio pagrindą, susijusį su taisyklėmis, kurių taikyti Apeliacinė taryba neketino.

Dėl trečiojo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 2868/95 20 taisyklės 3 dalies ir 50 taisyklės 1 dalies pažeidimu

— Šalių argumentai

50 Ieškovė tvirtina, jog ginčijamu sprendimu buvo pažeistos Reglamento Nr. 2868/95 20 taisyklės 3 dalis ir 50 taisyklės 1 dalis, pagal kurias Apeliacinė taryba priima sprendimą dėl esmės, net jeigu pareiškėjas nepateikia jokios pastabos. Taigi jo pastabų nepateikimas negali būti aiškinamas kaip numanomas jo prekių ženklo paraiškos atšaukimas.

51 VRDT pažymi, jog normalu, kad taikomuose teisės aktuose numatyta, jog atsakovo neatvykimas į protesto procedūrą nereiškia, kad protestas automatiškai patenkinamas, nes VRDT jau turi pakankamai įrodymų, kad galėtų priimti sprendimą dėl protesto. 20 taisyklės 3 dalyje reikalaujama, kad VRDT priimtų sprendimą dėl bylos esmės „remdamasi turimais įrodymais“ ir todėl veikdama taip, lyg pareiškėjas dalyvautų. Šiuo atžvilgiu VRDT pabrėžia, kad ši taisyklė buvo pakeista 2005 m. birželio 29 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1041/2005, iš dalies keičiančiu Reglamentą Nr. 2868/95 (OL L 172, p. 4). Pirmiau buvo nurodyta, kad VRDT „gali priimti sprendimą“ dėl protesto, o nuo šiol – kad ji „priima sprendimą“. Šiuo pakeitimu, kuris tapo būtinas Apeliacinėms taryboms priėmus tam tikrus sprendimus, pagal kuriuos pareiškėjo tylėjimas buvo prilygintas protesto patenkinimui, buvo siekiama išaiškinti faktą, kad atsakovo nedalyvavimas nelemia procedūrinių teisių praradimo.

52 Įstojusi į bylą šalis teigia, kad nurodytos nuostatos nepašalina galimybės manyti, jog reikalavimų nepateikimas nei per protestų procedūrą, nei per apeliacinę procedūrą gali būti prilyginamas Bendrijos prekių ženklo paraiškos atšaukimui.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

53 Ginčijamame sprendime nepateikiama jokia nuoroda į principą, pagal kurį tiek Protestų skyrius, tiek Apeliacinė taryba priima sprendimą iš esmės, net jeigu Bendrijos prekių ženklo paraišką pateikęs asmuo nepateikia jokių pastabų per protestų procedūrą.

- 54 Pagal Reglamento Nr. 2868/95 20 taisyklės 3 dalį, susijusią su protesto nagrinėjimu, „jei pareiškėjas nepateikia pastabų, sprendimą dėl protesto (VRDT) priima remdamasi turimais įrodymais.“ Be to, pagal Reglamento Nr. 2868/95 50 taisyklės 1 dalį „jei nenustatyta kitaip, apeliacijos nagrinėjimui *mutatis mutandis* taikomos nuostatos, reglamentuojančios to skyriaus, kuris priėmė ginčijamą sprendimą, procesinius veiksmus“.
- 55 Taigi, kadangi nenumatyta kitaip, Apeliacinė taryba privalėjo taikyti Reglamento Nr. 2868/95 20 taisyklės 3 dalį ir todėl ieškovės nedalyvavimo protesto ir apeliacinėje procedūroje Apeliacinė taryba negalėjo prilyginti situacijai, kai pareiškėjas, numanoma, atšaukia savo prekių ženklo paraišką.
- 56 Todėl ginčijamu sprendimu buvo pažeistos Reglamento Nr. 2868/95 20 taisyklės 3 dalis ir 50 taisyklės 1 dalis ir jis turi būti panaikintas.

Išvada

- 57 Iš to, kas nurodyta pirmiau, matyti, kad pirmasis, antrasis ir trečiasis pagrindai turi būti pripažinti pagrįsti ir kad todėl ginčijamas sprendimas turi būti panaikintas taikant kiekvieną šių pagrindų, nesant poreikio nagrinėti ketvirtojo pagrindo, kurio pirmoji dalis susijusi su Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 2 dalies pažeidimu, kurią ieškovė pateikė papildomai, o antroji dalis – su to paties Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalies pažeidimu, kurią norint taikyti reikia, kad šalis būtų pateikusi prašymą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 58 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Jeigu byloje yra kelios pralaimėjusios šalys, Pirmosios instancijos teismas nusprendžia, kaip turi būti paskirstytos išlaidos.
- 59 Kadangi ginčijamas sprendimas buvo panaikintas, VRDT pralaimėjo bylą ir ieškovė reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas, VRDT turi padengti savo bei ieškovės patirtas bylinėjimosi išlaidas.
- 60 Įstojusi į bylą šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (trečioji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2006 m. balandžio 26 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) antrosios apeliacinės tarybos sprendimą (R 406/2004-2).**

2. VRDT padengia savo ir *Laytoncrest Ltd* patirtas bylinėjimosi išlaidas.

3. *Erico International Corp.* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Azizi

Cremona

Frimodt Nielsen

Paskelbta 2009 m. kovo 17 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

Pirmininkas

Parašai.

Turinys

Ginčo aplinkybės	II - 544
Šalių reikalavimai	II - 547
Dėl teisės	II - 548
Dėl priimtumo	II - 548
Šalių argumentai	II - 548
Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 549
Dėl esmės	II - 551
Pirminės pastabos	II - 551
— Šalių argumentai	II - 551
— Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 552
Dėl pirmojo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnio ir Reglamento Nr. 2868/95 54 taisyklės pažeidimu	II - 553
— Šalių argumentai	II - 553
— Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 553
Dėl antrojo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 40/94 44 straipsnio 1 dalies pažeidimu ir nuoroda į sprendimą <i>Zino Davidoff ir Levi Strauss</i>	II - 555
— Šalių argumentai	II - 555
— Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 556
Dėl trečiojo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 2868/95 20 taisyklės 3 dalies ir 50 taisyklės 1 dalies pažeidimu	II - 559
— Šalių argumentai	II - 559
— Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 560
Išvada	II - 561
Dėl bylinėjimosi išlaidų	II - 562